KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.7.2005
KOM(2005)317 endelig

2005/0131(CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om forbedring af politisamarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, særligt ved de indre grænser, og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og mål**

Forslaget til en rådsafgørelse om forbedring af samarbejdet ved Den Europæiske Unions medlemsstaters indre grænser er nævnt i Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for 2005, ref. IRMS 2004/JLS/036. Det figurerede allerede i lovgivnings- og arbejdsprogrammet for 2004.

I Haag-programmet af 4. november 2004 opfordrer Det Europæiske Råd Kommissionen til at fremsætte forslag om udbygning af Schengen-reglerne med hensyn til grænseoverskridende operationelt politisamarbejde og i sin erklæring om bekæmpelse af terrorisme af 29. marts 2004 pålagde det Rådet bl.a. at behandle foranstaltninger på området "forfølgelse over grænserne" og opfordrede til en videre udvikling af lovrammen.

- **Generel baggrund**

Med Amsterdam-traktaten blev den gradvise etablering af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed et nyt mål for Unionen.

Fri bevægelighed for personer inden for dette område kræver foranstaltninger til at imødegå sikkerhedsbrister som følge af afskaffelsen af grænsekontrollen, da kriminelle kan bevæge sig lige så frit som lovlydige borgere. Kriminelle må ikke undgå deres straf på grund af samarbejdsforhindringer.

Det er først og fremmest i grænseregioner, at man i det daglige politiarbejde mærker, når der opstår smuthuller på grund af de forskellige, sameksisterende retssystemer. Behovet for hensigtsmæssige samarbejdsmekanismer er derfor størst i netop disse regioner, da sikkerhedsproblemerne her er større end andre steder i Unionen. Selv om de demografiske, geografiske og økonomiske forhold er forskellige i hver enkelt region, har de alle lignende samarbejdsbehov, hvilket gør det muligt at udvikle en fælles ramme, hvorunder forhindringerne for samarbejde, samordning af aktiviteter og udveksling af oplysninger kan tackles. Hvis det ikke lykkes at etablere en sådan fælles ramme, vil forskellig praksis og forskellige regler for efterforskning, opklaring og retsforfølgning i forbindelse med grænseoverskridende kriminalitet være en hindring for retshåndhævelsen og føre til sikkerhedsbrister.

For at klare disse udfordringer har medlemsstaterne i mangel af en generel ramme indgået bilaterale aftaler med hinanden. Schengen-konventionen begrænser sig til generelle bestemmelser og overlader de nærmere detaljer til medlemsstaterne. Den nye situation, de indhøstede erfaringer og kravene om foranstaltninger på EU-plan nødvendiggør imidlertid en lovgivning om grundlæggende fælles principper for at forbedre de eksisterende mekanismer og skabe strukturer, som fremmer en videreudvikling på området.

Nogle af de nye strukturer har vist sig at være særdeles effektive, f.eks. de permanente samarbejdscentre, der samler de lokale retshåndhævende myndigheder på begge sider af grænsen under et og samme tag.

- **Nuværende bestemmelser på området**

Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors i 1999 indeholdt detaljer om det normative og, i mindre grad, det operationelle fundament for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som blev indført ved traktaten om Den Europæiske Union, dvs. Amsterdam-traktaten fra 1997.

I Wien-handlingsplanen fra 1998[1], som stadig er gyldig i henhold til Amsterdam-traktaten, blev der opfordret til at udvide det grænseoverskridende samarbejde, f.eks. gennem oprettelse af permanente samarbejdsstrukturer i form af fælles politistationer og politi- og toldsamarbejdscentre ved de indre grænser.

Schengen-konventionen fra 1990, som ved Amsterdam-traktaten blev indarbejdet i EU-regelværket, foreskriver en afskaffelse af grænsekontrollen, samtidig med at kontrolforanstaltningerne ved de ydre grænser forstærkes. For at imødegå sikkerhedsbrister som følge af afskaffelsen af grænsekontrollen blev der indført nye mekanismer for at muliggøre og fremme politisamarbejdet.

I Haag-programmet af 5. november 2004 opfordrer Det Europæiske Råd Kommissionen til at fremsætte forslag om udbygning af Schengen-reglerne med hensyn til grænseoverskridende operationelt politisamarbejde.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Denne afgørelse er i overensstemmelse med politikkerne om progressiv etablering af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

2) HØRING AF DE INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af de interesserede parter**

Det har ikke været nødvendigt at afholde særlige høringer. De konklusioner, som sådanne høringer kunne have ført til, fremgår allerede af tidligere og igangværende aktiviteter på EU-plan (undersøgelser, arbejdsgrupper i Rådet og andre europæiske fora vedrørende politisamarbejde). De problemer, der tages op i denne afgørelse, er generelt blevet betragtet som strukturelle behov inden for rammerne af det grænseoverskridende samarbejde. De vigtigste kilder, der er blevet anvendt, er 1) meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om udvidelse af politi- og toldsamarbejdet i Den Europæiske Union (KOM(2004)376 endelig) af 18.5.2004, i forbindelse med hvilken Kommissionen rådførte sig med de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne. Meddelelsen var baseret på a) omfattende undersøgelser og b) resultaterne af evalueringen af Schengen-samarbejdet i perioden 2000-2004; 2) kataloget over henstillinger vedrørende den korrekte anvendelse af Schengen-reglerne og bedste praksis: afsnittet om politisamarbejde (dok. 9788/01/03 SCH-EVAL 40 COMIX 328, rev. 1 af 16. juni 2003), som indeholdt konkrete henstillinger fra de retshåndhævende myndigheder til forbedringer på det område, der er omfattet af nærværende forslag; 3) resultatet af drøftelserne i taskforcen af EU-politichefer vedrørende en udvidelse af politisamarbejdet ved de fælles grænser og 4) konklusionerne fra seminaret "Policing without frontiers", der blev afholdt i Nederlandene i marts 2004.

- **Indsamling og brug af ekspertise**

- **Konsekvensanalyse**

[1] EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

Med hensyn til konsekvenserne for de grundlæggende rettigheder bør det understreges, at det direkte mål med afgørelsen er at bidrage til gennemførelsen af artikel 2 og 3 i chartret om grundlæggende rettigheder, hvori det hedder, at enhver har ret til livet og til respekt for sin fysiske integritet. Dette sker gennem fremme af det grænseoverskridende samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder, samtidig med at medlemsstaternes forskellige retstraditioner og -systemer samt andre grundlæggende rettigheder og principper, der anerkendes i chartret, respekteres. Desuden er behandlingen af data beskyttet af chartrets artikel 8.

3) FORSLAGETS RETLIGE ELEMENTER

- **Resumé af forslaget**

Afgørelsen indeholder en transparent, fælles ramme for gennemførelsen og den videre udbygning af det grænseoverskridende politisamarbejde, særligt ved de fælles grænser. I afgørelsen fastlægges generelle regler til fremme af det strategiske og operationelle samarbejde mellem retshåndhævende myndigheder, og afgørelsen bidrager dermed til at opfylde mandatet i EU-traktatens artikel 29, dvs. at give borgerne i Den Europæiske Union et højt tryghedsniveau. Mere specifikt opnås dette mål ved a) at styrke og forbedre udvekslingen af oplysninger i alle spørgsmål, der vedrører samarbejdet mellem retshåndhævende myndigheder, b) en permanent fælles samordning af strategiske og operative aktiviteter, c) gennemførelse af operationelle aktiviteter i fællesskab, d) udvidelse af de bestående muligheder for grænseoverskridende samarbejde og e) indførelse af kontrol- og samarbejdsstrukturer med henblik på en videreudvikling i fremtiden. Denne afgørelse har ingen indvirkning på afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser som fastsat i artikel 2 i Schengen-konventionen.

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 30, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 32 og artikel 34, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union. I henhold til artikel 5, stk. 1, i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union er forslag og initiativer til udbygning af Schengen-reglerne underlagt de relevante bestemmelser i traktaterne.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, idet forslaget ikke henhører under EU's enekompetence.

Målene med forslaget kan ikke opfyldes på tilfredsstillende vis af medlemsstaterne, hvilket skyldes følgende:

Formålet med forslaget er inden for en transparent ramme at fastlægge de fælles principper, som skal gælde for samarbejdet mellem retshåndhævende myndigheder i hele EU. Derved fremmes en retshåndhævelse på et ensartet højt niveau, og det forhindres, at der opstår sikkerhedsbrister til skade for borgerne på grund af niveauforskelle. Det er en kendsgerning, at dette mål ikke kan nås af medlemsstaterne, hvis de agerer hver for sig. Desuden kan medlemsstaterne heller ikke isoleret set foretage den ændring af Schengen-konventionen, som følger af denne afgørelse.

Da grænserne nu er åbne, og de retshåndhævende myndigheder derfor er afhængige af hinanden, kan den enkelte medlemsstat ikke længere forvalte sin sikkerhed helt på egen hånd. Det heraf følgende fælles ansvar for sikkerheden generelt og for hinandens sikkerhed i særdeleshed i et EU, der skal opfattes som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, kræver instrumenter som nærværende afgørelse. Med forslaget samles de forskellige former og aspekter af samarbejdet, der er opstået siden ikrafttrædelsen af Schengen-konventionen, under en enkelt transparent ramme. I mangel af en sådan ramme risikerer den praksis i

retshåndhævelsen, som anvendes i de forskellige dele af EU, og dermed borgernes sikkerhedsniveau, at udvikle sig i forskellig grad.

En indsats på EU-plan vil af nedenstående grunde være et mere effektivt redskab til at nå målene med forslaget:

Afgørelsen indeholder "generelle regler med henblik på at fremme strategisk og operationelt samarbejde" mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og højner "sikkerhedsniveauet for borgerne i Den Europæiske Union". Med afgørelsen skabes en transparent ramme, som fremmer en videreudvikling på området, og under denne ramme samles den fælles praksis og de fælles principper for det grænseoverskridende samarbejde, som er opstået i løbet af de seneste ti år som led i Schengen-samarbejdet og i de seneste fem år i forbindelse med indførelsen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Begrebet "et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed" i EF-traktatens artikel 61 og EU-traktatens artikel 29 kræver en fælles politik for bl.a. sikkerhedssamarbejdet over grænserne på grund af de nationale retshåndhævelsesaktiviteters indbyrdes afhængighed. Forslaget tager sigte på at opnå en balance mellem konsolidering af hidtidig praksis, fremme af samarbejdet og fælles udvikling af en operationel praksis. I den forbindelse respekteres medlemsstaternes suveræne ansvar, f.eks. hvad angår valg af midler og retshåndhævelsesstrategier, samtidig med at der udstikkes fælles linjer for samarbejdet, hvis det skønnes nødvendigt.

Det, der kendetegner evalueringen af Schengen-samarbejdet, er den kvalitative evaluering af det grænseoverskridende samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder. I den sammenhæng er der enighed om, at det er nødvendigt at respektere de i fællesskab vedtagne principper for at opnå et lige højt sikkerhedsniveau i hele området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, således at man undgår, at der overføres kriminalitetsmønstre fra et sted til et andet, og at der opstår negative bivirkninger for den nationale sikkerhed. Samtidig er alle medlemsstaterne enige om, at respekten for de fælles principper skal give medlemsstaterne tilstrækkeligt råderum til selv at beslutte, i hvilken udstrækning de ønsker at deltage i det grænseoverskridende samarbejde, afhængig af situationen på det operationelle plan. For at opnå en sådan balance, men også for at forbedre samarbejdsmulighederne kvalitativt såvel som kvantitativt, indgår erfaringerne fra de seneste ti år i nærværende afgørelse. Afgørelsen udvikler på dette erfaringsgrundlag fælles samarbejdsstrukturer og bidrager dermed til, at den bedste praksis bærer frugt, og at fortløbende forbedringer finder sted. De projektbaserede programmer, der støttes af Kommissionen (AGIS), eller peer-gruppe-evalueringen under Rådets ledelse viser, at der er behov for fælles principper og en fælles praksis.

Forslaget bringer åbenhed ind i de seneste ti års udvikling, leverer de infrastrukturer, der skal forbedre samarbejdet, samordningen og udvekslingen af oplysninger, og lader det være op til medlemsstaterne selv at beslutte, i hvilken udstrækning de ønsker at deltage i det grænseoverskridende samarbejde, alt efter de operationelle behov på det pågældende tidspunkt. Det sikres dog, at medlemsstater, som beslutter at deltage i samarbejdsaktiviteter, deltager på grundlag af fælles standarder. Forslaget omfatter også fælles kontrol- og revisionsmekanismer med henblik på at tilpasse processerne og muliggøre en transparent udvikling. En ændring af artikel 40 og 41 i Schengen-konventionen kan kun foretages på EU-plan.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsager:

Forslaget indeholder fælles principper og strukturer for samarbejdet, men overlader de operationelle aspekter til medlemsstaterne. Det griber hverken ind i den enkelte medlemsstats

ansvar for at garantere sine borgeres sikkerhed eller i dens kompetence med hensyn til at tilrettelægge retshåndhævelsen på en måde, som skønnes hensigtsmæssig i forhold til den nationale praksis på området. Samtidig undgås det, at anvendelsen af subsidiaritetsprincippet fører til forskelle, der er til skade for de samfundsmæssige sikkerhedsbehov eller for, hvordan området med frihed, sikkerhed og retfærdighed fungerer. Det er derfor tilstrækkeligt og passende at fastsætte fælles minimumsstandarder, der garanterer tilstrækkelige muligheder for retshåndhævelse i grænseregioner, med henblik på at bekæmpe kriminalitet på ensartet vis.

Ved denne afgørelse nedsættes et forskriftsudvalg, der medfører ekstra omkostninger, som anslås til 202 500 EUR pr. år. Erhvervsdrivende og borgere er ikke berørte af denne afgørelse, selv om de nyder godt af det samarbejde, der indføres herved.

- **Valg af retsakt**

Den valgte retsakt er en afgørelse på grundlag af artikel 34, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union. Andre retlige instrumenter ville ikke være hensigtsmæssige, hvilket skyldes følgende forhold:

At afstå fra at lovgive ville betyde, at ambitionerne i Haag-programmet ikke ville kunne virkeliggøres. Desuden ville det ikke være muligt at fremhæve de fælles operationelle elementer, der ligger til grund for de forskellige bi- og multilaterale samarbejdsinstrumenter. Lovgivning med strammere eller mere detaljerede regler ville ikke kunne tage hensyn til de forskelle, der findes ved grænserne, for så vidt angår demografiske og geografiske forhold samt organisatoriske særegenheder.

Alternativer hertil (støtte til multilaterale retshåndhævelsesprojekter, håndbøger, kataloger over bedste praksis, peer-gruppe-evaluering) findes allerede, men de har vist sig at være utilstrækkelige til at udgøre en ramme for fælles samarbejdsprincipper. Den forbedring af det grænseoverskridende samarbejde, som tilstræbes med afgørelsen, er et krav, der blev fremsat i Haag-programmet.

4) BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Et anslået beløb på i alt 202 500 EUR pr. år skal afsættes på EU-budgettet til personalemæssige og administrative udgifter i forbindelse med møderne i det forskriftsudvalg, der nedsættes ved denne afgørelse, der også fastlægger dets mandat. I begyndelsen af dets arbejde, dvs. indtil forslagene i afgørelsen er omsat til praksis, vil udvalget skulle mødes oftere og vil få brug for en mere intensiv administrativ støtte til at finde løsninger, f.eks. i forbindelse med udarbejdelse af standardaftaler og oprettelse af fælles strukturer og med hensyn til evalueringsspørgsmål. Forskriftsudvalget bør træde sammen regelmæssigt, formodentlig to gange om året, for at drøfte, hvilke yderligere skridt og foranstaltninger der er nødvendige for at gennemføre artikel 3 i Rådets afgørelse om forbedring af politi- og toldsamarbejdet. Kommissionen tilrettelægger og er vært for disse møder.

5) YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Ophævelse af eksisterende lovgivning**

Hvis forslaget vedtages, medfører det ophævelse af eksisterende lovgivning.

- **Nærmere beskrivelse af forslaget**

I artikel 1 beskrives mål og hensigt, dvs. at højne sikkerhedsniveauet for borgerne ved at fremme et operationelt og strategisk samarbejde mellem politi og toldvæsen, særligt ved de indre grænser i Schengen-området. I denne artikel fastlægges den generelle struktur for foranstaltningerne til et forbedret samarbejde.

I artikel 2 defineres de vigtigste begreber.

Artikel 3 bygger på artikel 39 i Schengen-konventionen samt Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998 og af 28. april 1999, der indeholder en ikke-udtømmende liste over områder, hvor udvekslingen af oplysninger skal forbedres.

I artikel 4 (samordning) angives de særlige retshåndhævelsesaktiviteter i grænseregioner, som bør være omfattet af samordningen, samt hvilke betingelser der er nødvendige for at lette en sådan samordning. Denne artikel omhandler også anvendelsen af ikke-kompatibelt udstyr, der er blevet udpeget som en væsentlig hindring for grænseoverskridende samarbejde.

Artikel 5 nævner de operationelle samarbejdsteknikker, såsom tildeling af opgaver til forbindelsesofficerer eller tjenestemænd fra andre medlemsstater. De beskrevne foranstaltninger vil bidrage til en effektiv anvendelse af de disponible ressourcer.

Artikel 6 indeholder en forpligtelse til at oprette permanente samarbejdsstrukturer i grænseregioner.

Artikel 7 vedrører databeskyttelse og henviser til standarderne i afsnit VI i Schengen-konventionen.

Artikel 8 foreskriver regelmæssige peer-gruppe-evalueringer, og Kommissionen opfordres til at forelægge evalueringsrapporter for Rådet.

I artikel 9 fastlægges forholdet mellem dette forslag til afgørelse og bilaterale aftaler eller traktater.

I artikel 10 nedsættes et forskriftsudvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og under ledelse af Kommissionen.

Artikel 11 ændrer Schengen-konventionens artikel 40, stk. 1, 2 og 7 (observation) og udvider anvendelsesområdet for og fjerner begrænsningen til landgrænser i Schengen-konventionens artikel 41 (forfølgelse over grænserne).

Artikel 12 nævner de Schengen-regler, der ophæves som følge af denne afgørelse.

I artikel 13 fastsættes tidspunktet for anvendelsen af afgørelsen.

2005/0131(CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om forbedring af politisamarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, særligt ved de indre grænser, og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 32 og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[2],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union hedder det, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager.

(2) Wien-handlingsplanen af 11. december 1998[4] tilskynder til et snævert samarbejde mellem retslige myndigheder, politi- og toldmyndigheder og andre relevante myndigheder om forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, organiseret eller ej, og opfordrer til, at der fastsættes de betingelser og begrænsninger, hvorunder de kompetente politi- og toldmyndigheder fra en medlemsstat kan arbejde på en anden medlemsstats område, i samarbejde med og efter aftale med denne.

(3) Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors af 15.-16. oktober 1999 bekræfter behovet for at udbygge samarbejdet om kriminalitetsbekæmpelse ved bedst muligt at udnytte samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet i medlemsstaterne og opfordrer til fælles efterforskningshold som foreskrevet i Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA[5].

(4) Med konventionen fra 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser[6] (i det følgende benævnt "Schengen-konventionen"), integreret i Den Europæiske Union i medfør af den protokol, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, blev der indført nye former for samarbejde mellem politimyndigheder i medlemsstaterne som en af de foranstaltninger, der skulle kompensere for ophævelsen af kontrollen ved Schengen-

2 EUT C […] af […], s. […].

3 EUT C […] af […], s. […].

4 EFT C 19 af 23.1.1999, punkt 42 og 44 b).

5 EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1.

6 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

medlemsstaternes fælles grænser. Schengen-konventionen trådte i kraft den 26. marts 1995, og siden da er samarbejdet mellem medlemsstaternes politi- og toldmyndigheder blevet kraftigt forøget.

(5) Medlemsstaterne har indgået et stort antal bilaterale aftaler og ordninger for at imødekomme de særlige samarbejdsbehov i grænseregioner. Da der ikke findes en fælles tilgang på EU-plan, kan der være forskelle i sikkerhedsniveauet langs de fælles grænser, som det kan udledes af de henstillinger, der blev fremsat af ministrene på grundlag af rapporterne fra Det Stående Udvalg for Evaluering og Anvendelse af Schengen-reglerne.

(6) I sin meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om udvidelse af politi- og toldsamarbejdet i Den Europæiske Union[7] understreger Kommissionen behovet for en betydelig forøgelse af medlemsstaternes instrumenter, operationelle foranstaltninger og indsats ved de indre grænser for at omdanne Unionen til et virkeligt område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(7) I det program, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd på dets møde den 4. og 5. november 2004 i Haag, opfordres Kommissionen til at fremsætte forslag om udbygning af Schengen-reglerne med hensyn til grænseoverskridende operationelt politisamarbejde. I programmet anerkendes nødvendigheden af en tværfaglig og samlet indsats, såvel på EU-plan som på nationalt plan, mellem de kompetente retshåndhævende myndigheder, navnlig politi, toldvæsen og grænsevagter, for at sikre et optimalt beskyttelsesniveau i området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(8) Det er derfor nødvendigt ved hjælp af multilaterale midler at styrke politisamarbejdet, særligt ved de indre grænser i Den Europæiske Union, for at forbedre udvekslingen af oplysninger, samordningen og det operationelle samarbejde. Denne afgørelse bør tage sigte på at standardisere, forenkle og accelerere procedurer, lægge vægt på operationelle aspekter baseret på fælles strategiske overvejelser og gøre anvendelsen af menneskelige og materielle ressourcer mere effektiv.

(9) Der er enighed om, at en omfattende udveksling af oplysninger er en grundlæggende forudsætning for at sikre et effektivt samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder. Med henblik på en konsekvent anvendelse af artikel 39 i Schengen-konventionen bør det fastslås, hvilken type oplysninger der kan udveksles direkte mellem de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne for at forebygge og opklare strafbare handlinger, uden at anmodningen behøver at gå via de retlige myndigheder.

(10) Et effektivt samarbejde kan kun opnås gennem en omfattende samordning. Derfor bør medlemsstaterne samordne politi- og toldmyndighedernes aktiviteter i grænseregioner, bl.a. gennem fælles operationel og ressourcemæssig planlægning, en permanent mekanisme for gensidig konsultation og information og om nødvendigt fælles uddannelse og øvelser i særlige situationer (f.eks. håndtering af kidnapning, gidseltagning og demonstrationer).

(11) Der bør indføres former for operationelt samarbejde med henblik på at stille flere fælles ressourcer til rådighed og anvende dem mere effektivt samt med henblik på en mere effektiv håndtering af rutineopgaver såvel som af særlige situationer.

---

7 KOM(2004) 376 endelig af 18.5.2004.

(12) Der bør oprettes permanente strukturer for udveksling af oplysninger med det formål at fremme samarbejdet og samordningen og at overvåge de tilgrundliggende processer.

(13) Forskriftsproceduren som fastsat i artikel 10 i denne afgørelse bør følges med hensyn til foranstaltninger af generel art, for hvilke bestemmelserne i artikel 3 finder anvendelse, f.eks. udarbejdelse af tekniske standardløsninger og standardformater for fremsendelsen af oplysninger.

(14) Bestemmelserne i Schengen-konventionen vedrørende observation og forfølgelse på en anden medlemsstats område bør ændres for at opnå større effektivitet og bedre resultater i forbindelse med aktioner og efterforskning af kriminalsager. En sådan observation og forfølgelse bør derfor tillades ved efterforskning af kriminalsager, som kan medføre overgivelse eller udlevering. Desuden bør forfølgelse over grænserne ikke kun gælde landgrænser.

(15) Målene med forslaget, nemlig at forbedre det operationelle samarbejde mellem politi- og toldmyndigheder, særligt ved de indre grænser, kan ikke opfyldes på tilfredsstillende vis af medlemsstaterne, da sikkerhedsproblemerne er af grænseoverskridende art. På grund af medlemsstaternes indbyrdes afhængighed kan disse problemer bedre løses på EU-plan, hvorfor Rådet kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i EF-traktaten og artikel 2 i EU-traktaten. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(16) Det Forenede Kongerige deltager i denne afgørelse, med undtagelse af artikel 11, stk. 2, i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.

(17) Irland deltager i denne afgørelse, med undtagelse af artikel 11, stk. 1 og 2, i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.

(18) Denne afgørelse påvirker ikke ordningerne for Det Forenede Kongeriges og Irlands delvise deltagelse i Schengen-reglerne som fastlagt i henholdsvis afgørelse 2000/365/EF og 2002/192/EF.

(19) Hvad angår Island og Norge, udgør denne afgørelse en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne i overensstemmelse med den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra H, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale[8].

---

8 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

(20) Hvad angår Schweiz, udgør denne afgørelse en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne i overensstemmelse med den aftale, som Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund har indgået om sidstnævntes associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne, som falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra H, i Rådets afgørelse 1999/437/EF om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/849/EF[9] om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i den aftale.

(21) Denne afgørelse er en retsakt, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten fra 2003, bortset fra artikel 11 i denne afgørelse, for hvilken bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003 finder anvendelse.

(22) Denne afgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1
Genstand

1. I denne afgørelse fastlægges generelle regler med henblik på at fremme strategisk og operationelt samarbejde, særligt ved de indre grænser, mellem de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse i henhold til artikel 2, og med henblik på at højne sikkerhedsniveauet for borgerne i Den Europæiske Union ved hjælp af følgende foranstaltninger:

   (a) en styrket og forbedret udveksling af oplysninger i alle spørgsmål, som vedrører samarbejdet mellem de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse

   (b) en permanent fælles samordning af strategiske og operative aktiviteter

   (c) gennemførelse af operationelle aktiviteter i fællesskab.

2. Medlemsstater, som har en fælles grænse, intensiverer samarbejdet især i grænseregioner med henblik på at:

   (a) forebygge, afsløre og efterforske enhver form for kriminalitet, der har oprindelse i grænseregioner eller har en særlig indvirkning på sikkerhedsniveauet i grænseregioner

   (b) forebygge trusler mod den offentlige orden og den indre sikkerhed og håndtere forstyrrelser af den offentlige orden

   (c) fremme sikkerheden for grænseoverskridende vejtrafik, trafik ad søvejen, jernbanetrafik og lufttrafik, når denne henhører under de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse

9 EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26.

(d) bistå hinanden med at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der forårsager eller kan tænkes at forårsage nødsituationer, katastrofer eller alvorlige ulykker

(e) opbygge og vedligeholde et højt vidensniveau i de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse, og i de pågældende retssystemer og administrative systemer

(f) forbedre færdighederne hos tjenestemændene i de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse, bl.a. gennem sprogundervisning, således at de kan opnå den ekspertviden, der er nødvendig for samarbejdet i en specifik grænseregion, for så vidt som en sådan viden ikke eller ikke i tilstrækkelig grad dækkes af Det Europæiske Politiakademis almindelige undervisningsplaner.

3. Denne afgørelse har ingen indvirkning på afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser som fastsat i artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser[10].

Artikel 2
Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

a) "indre grænser": grænser som defineret i artikel 1 i Schengen-konventionen[11]

b) "grænseregion": et område, der defineres som sådan af medlemsstaterne, men som i alle tilfælde omfatter hele det område af en medlemsstat, der er beliggende højst 50 km fra grænsen

c) "myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse": politi- og toldmyndigheder og andre myndigheder, der udøver deres virke inden for rammerne af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, undtagen retlige myndigheder.

Artikel 3
Udveksling af oplysninger

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 39 i Schengen-konventionen ydes bistand og udveksles oplysninger efter anmodning fra politimyndighederne i medlemsstaterne, især inden for følgende områder:

(a) identifikation af ejere og førere af køretøjer, herunder skibe og fly

(b) forespørgsler om kørekort, herunder relevante certifikater for skibe og fly

(c) opsporing af opholdssted og bopæl

(d) identifikation af telekommunikationsabonnenter (telefon, fax og internet)

10 EUT L

11 [NB: skal eventuelt revideres i forbindelse med vedtagelsen af forordningen i meddelelsen KOM(2004) 391 endelig udg. om indførelse af en fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser]

(e) indhentning af oplysninger fra de pågældende personer via politiet på frivilligt grundlag

(f) identifikation af personer

(g) overførsel af strafferetlige efterretninger fra databaser eller filer, som kontrolleres af de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse, under forudsætning af at det er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser om databeskyttelse

(h) planlægning og samordning af eftersøgningsaktioner samt iværksættelse af eftersøgninger

(i) opsporing af varers oprindelse, især våben og køretøjer (f.eks. ved opsporing af salgskanaler)

(j) undersøgelse af beviser (f.eks. skader på køretøjer efter flugt fra et ulykkessted og sletninger i dokumenter)

(k) undersøgelse af officielle nationale dokumenter

(l) tilrettelæggelse af operationelle indsatser, der indebærer observation og forfølgelse over grænserne, kontrollerede vareleverancer og hemmelige aktioner

(m) oplysninger om lokale kriminelle grupper eller individer og deres måde at operere på.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger kan også fremsendes på eget initiativ af den tjeneste, der udleverer oplysningerne, til enhver berørt myndighed, som er omfattet af denne afgørelse.

3. Alle yderligere detaljerede regler, der er nødvendige for gennemførelsen af denne artikel, og som vedrører fastsættelse af, hvilke oplysninger der kan stilles til rådighed, betingelserne for at få adgang hertil og kanalerne for udveksling af disse oplysninger, vedtages i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 10.

Artikel 4
Strukturel samordning

1. Uden at det berører de retlige myndigheders kompetence, samordner medlemsstaterne de grænseoverskridende aktiviteter i grænseregioner, som varetages af de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse.

Denne samordning omfatter især:

(a) forberedelse, harmonisering og gennemførelse af operationel planlægning og operationelle aktiviteter, f.eks. observationer, eftersøgninger og foranstaltninger til kriminalitetsforebyggelse, herunder håndtering af offentlige demonstrationer og den tilsvarende ressourceplanlægning

(b) undersøgelse af, hvorvidt udstyr er kompatibelt og interoperabelt, særlig kommunikations- og overvågningsteknologi

(c) udvikling og gennemførelse af fælles uddannelsesordninger, herunder fælles øvelser i særlige situationer. Foranstaltningerne på dette område kan tage form af arbejdsbesøg, udvekslingsprogrammer, fælles

undervisningsprojekter, bl.a. sprogundervisning, og udvikling af fælles uddannelsesmoduler vedrørende samarbejdet i en specifik grænseregion.

2. For at lette samordningen af de aktiviteter i grænseregioner, som varetages af de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse, sørger medlemsstaterne især for:

(a) på eget initiativ og i tide at underrette disse myndigheder og de permanente samarbejdsstrukturer som omhandlet i artikel 6, stk. 1, om arbejdsplaner, planlagte aktioner og tiltag, herunder observation, hemmelige aktioner og kontrollerede vareleverancer, samt nært forestående begivenheder, der kan have betydning for myndighederne på den anden side af grænsen

(b) at udarbejde fælles risikovurderinger og situationsrapporter

(c) at holde myndighederne på den anden side af grænsen løbende underrettet om administrative og organisatoriske udviklinger, der kan have betydning for deres indsats

(d) at stille alle relevante oplysninger til rådighed for de permanente samarbejdsstrukturer, jf. artikel 6, stk. 1, i denne afgørelse

(e) at dele alle relevante operationelle oplysninger med disse myndigheder og med de permanente samarbejdsstrukturer som omhandlet i artikel 6, stk. 1, navnlig ved at ajourføre håndbogen vedrørende grænseoverskridende politisamarbejde, der blev godkendt ved Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. december 1998[12].

Artikel 5
Operationelt samarbejde

1. Det operationelle samarbejde omfatter især:

(a) gennemførelse af fælles patruljeringer samt fælles interventioner og observationer i grænseregioner med henblik på at forfølge målet for og hensigten med artikel 1, idet disse patruljeringer gennemføres i overensstemmelse med artikel 19, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers passage af de fælles grænser[13]

(b) bistand i forbindelse med oprettelse af fælles efterforskningshold i grænseregioner i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA[14]

(c) tildeling af politimæssige opgaver til forbindelsesofficerer eller tjenestemænd fra den anden medlemsstat, for så vidt som disse opgaver ikke indebærer anvendelse af tvangsforanstaltninger.

12 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 408.

13 EUT L

14 162 af 20.6.2002, s. 1.

Artikel 6
Strukturer for udveksling af oplysninger og samordning

1. Medlemsstaterne opretter permanente samarbejdsstrukturer mellem de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse, i hver grænseregion ved de indre grænser.

2. De i stk. 1 nævnte samarbejdsstrukturer understøtter og overvåger gennemførelsen af artikel 3, 4 og 5.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og Rådet om, hvilke arbejdsopgaver og beføjelser der tildeles de permanente samarbejdsstrukturer, der oprettes i henhold til denne artikel. Kommissionen udarbejder med jævne mellemrum en rapport på grundlag af disse oplysninger. Håndbogen, der er nævnt i artikel 4, stk. 2, litra e), ajourføres om nødvendigt, i overensstemmelse med den fastsatte procedure.

Artikel 7
Databeskyttelse

Enhver udveksling af oplysninger, der finder sted i henhold til denne afgørelse, er underlagt de relevante bestemmelser vedrørende databeskyttelse og datasikkerhed, som er fastsat i afsnit VI i Schengen-konventionen.

Artikel 8
Evaluering af gennemførelsen

1. Medlemsstaterne foretager med regelmæssige mellemrum bilaterale evalueringer i grænseregionerne for at vurdere det opnåede samarbejdsniveau og på den baggrund fastslå, om der er behov for justeringer, og på hvilke områder samarbejdet kan forbedres inden for rammerne af denne afgørelse. De underretter Rådet og Kommissionen om resultaterne af disse evalueringer.

2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte evalueringer forelægger Kommissionen senest tre år efter, denne afgørelse får virkning, en rapport for Rådet om gennemførelsen af afgørelsen. Rådet vurderer, i hvilken udstrækning medlemsstaterne har efterlevet denne afgørelse, og træffer de nødvendige foranstaltninger.

Artikel 9
Bilaterale samarbejdsaftaler mellem de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse

Denne afgørelse udelukker ikke eksisterende eller fremtidige mere detaljerede aftaler vedrørende samarbejdet mellem de myndigheder, der er omfattet af denne afgørelse, og som er indgået eller indgås mellem medlemsstater, der har en fælles grænse, for så vidt som disse aftaler er forenelige med denne afgørelse.

Medlemsstaterne underretter Rådet og Kommissionen om sådanne aftaler.

Artikel 10
Udvalg

1. Når der henvises til denne artikel, bistås Kommissionen af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Udvalget vedtager sin forretningsorden på grundlag af standardforretningsordenen for komitologiudvalg.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udvalget udtaler sig med det flertal, der i henhold til artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab gælder for afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget vægtes de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, som anført i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. Kommissionen vedtager de planlagte foranstaltninger, hvis de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

5. Hvis de planlagte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke afgives nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes, og underretter Europa-Parlamentet herom.

6. Rådet kan træffe afgørelse om forslaget med kvalificeret flertal, inden for to måneder fra forslaget forelægges for Rådet.

   Hvis Rådet inden for denne frist med kvalificeret flertal har tilkendegivet, at det er imod forslaget, behandler Kommissionen forslaget på ny. Den kan forelægge Rådet et ændret forslag, forelægge sit forslag på ny eller fremsætte forslag til en retsakt.

   Hvis Rådet ved udløbet af denne frist hverken har vedtaget den foreslåede gennemførelsesretsakt eller tilkendegivet, at det er imod forslaget til gennemførelsesforanstaltninger, vedtager Kommissionen den foreslåede gennemførelsesretsakt.

7. Repræsentanterne for medlemsstaterne udpeges af de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af denne afgørelse. Hver medlemsstat udpeger en repræsentant.

Artikel 11
Ændringer til Schengen-konventionen

I Schengen-konventionen foretages følgende ændringer:

1. Artikel 40 ændres således:

   (a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

   "Hvis en medlemsstats politi som led i efterforskningen af en kriminalsag på sit område holder en person under observation, der formodes at have deltaget i en strafbar handling, som kan medføre frihedsstraf eller forvaring i mindst 12 måneder, eller som en nødvendig del af efterforskningen holder en person under observation, om hvem der er en stærk formodning om, at vedkommende kan bidrage til identificering eller opsporing af førnævnte person, har det tilladelse til at fortsætte denne observation på en anden medlemsstats område, når denne har givet tilladelse hertil efter forinden at have modtaget en begrundet anmodning om gensidig retshjælp. Der kan knyttes betingelser til denne tilladelse."

   (b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

   "Hvis det i særligt hastende tilfælde ikke er muligt forinden at anmode den anden medlemsstat om tilladelse, kan polititjenestemænd, der observerer en person, som mistænkes for at have begået en strafbar handling, som kan medføre frihedsstraf eller

forvaring i mindst 12 måneder, fortsætte denne observation på den anden side af grænsen på følgende betingelser:"

(c) Stk. 7 udgår.

2. Artikel 41 ændres således:

(a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Hvis en medlemsstats politi på sit område har optaget forfølgelse af en person, der er antruffet på fersk gerning i færd med at begå eller medvirke til en strafbar handling, som kan medføre frihedsstraf eller forvaring i mindst 12 måneder, kan det fortsætte forfølgelsen ind på en anden medlemsstats område uden forinden at have indhentet tilladelse hertil, når der ikke inden grænsepassagen var tid til at underrette den anden medlemsstats kompetente myndigheder via et af de kommunikationsmidler, der er nævnt i artikel 44 i Schengen-konventionen, eller når disse myndigheder ikke kunne nå frem i tide til at overtage forfølgelsen."

(b) Stk. 4 og stk. 5, litra b), udgår.

Artikel 12
Afsluttende bestemmelser

Afsnit 1 i principperne for politisamarbejde om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger som indeholdt i formandskabets note (dok. SCH/I (98) 75, rev. 5) af 28. april 1999, der blev godkendt ved Eksekutivkomitéens afgørelse af 28. april 1999 om forbedring af politisamarbejdet om forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger (SCH/Com-ex (99)18), ophæves.

Artikel 13
Virkningsdato

Denne afgørelse får virkning seks måneder efter datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs
Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A COUNCIL DECISION ON THE IMPROVEMENT OF POLICE COOPERATION AT THE INTERNAL BORDERS OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

NA (starting 2006)

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30(1)(a), (b) and (c) Article 32 and 34 (2)(c)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The objective is to set up a comitology procedure for the improvement of police and customs cooperation at the internal borders of the Member States. Article 12 of the proposal stipulates that the Commission should be assisted by a Regulatory Committee composed of the representatives of the Member States and chaired by the representative of the Commission.

The preparation of a proposal for a Council Decision on improvement of police and customs cooperation at the internal borders between Member States of the European Union is mentioned in the Commission Legislative and Working Programme 2004 And 2005.

In its Declaration on combating terrorism of 25 March 2004, the European Council instructs the Council, among other things, to examine measures in the area of "cross-border hot pursuit" and calls for further development of the legislative framework.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

The Regulatory Committee will have to fulfil its tasks on the basis of the Council Decision on the improvement of police cooperation at the internal borders and on the basis of the input provided by the Member States. At the beginning of its activities, until such time as the proposals contained in the Decision have become operational, the Committee will have to meet more frequently and will need more intensive administrative support to find solutions, for example, in the context of the drafting of model agreements, creation of common structures and evaluation aspects.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The Regulatory Committee should meet regularly, estimated twice a year, to discuss what planning and measures need to be taken in order to implement Article 3 of the Council Decision on improved police and customs cooperation. These meetings will have to be organised and hosted by the Commission

5.3. Methods of implementation

The Commission will have to invite the representatives of the Member states

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of ressouces of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B	1 B/0.5 A		1rst year: 1B	Gathering and processing of information, preparing the Committee meetings

	C			0.5 A	
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 162 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 = 162 .00
Other human resources (specify budget line)		
Total	162.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	40.000	2 meetings* 27 * 740€
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	40.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€202 500
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee will lay down its rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28.6.1999 laying down the procedures for the

exercise of implementing powers conferred on the Commission (OJ L 184, 17.7.1999, p. 23).

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA.